

Επταήμερο Επταήμερο Επταήμερο Επ

Ένας νέος σουρεαλιστής ζωγράφος στο προσκήνιο

Στη νέα αθηναϊκή γκαλερί «au ray soleil» της οδού Βουλής 46, έκανε την περασμένη εβδομάδα τό ντεμπούτο του ένας νέος Έλληνας ζωγράφος, ο Παντελής Σαμπαλιώτης, εκθέτοντας για πρώτη φορά σέ γκαλερί, την τελευταία έν-ότητα της δουλειάς του «Τρωάδες».

Ο Π. Σαμπαλιώτης άρχισε νά ζωγραφίζει στά έξι του χρόνια, σ' ένα άγροτικό χωριό της Καρδίτσας άπ' όπου κατάγεται, έχοντας σάν πρώτα έρεθίσματα όπως λέει ο ίδιος, τίς λιτανίες τών ανθρώπων στό χωράφι και τόν άτέλειωτο κάμπο, όπου φύση και άνθρωπος, άνήκαν στήν ίδια πραγματικότητα. Σήμερα στά είκοσιέξι του χρόνια, έντυπωσιάζει μέ τά λιτά, δυνατό περιγράμματα τών σουρεαλιστικών συμβόλων του και τά έντονα συναισθήματα έρωτισμού, τρυφεράδας, νοσταλγίας και θλίψης πού χαρακτηρίζουν τό έργο του, Έλληνες και ξένους φιλότεχνους.

Τρωάδες. Φθινοπωρικές μνήμες. Έργο Π. Σαμπαλιώτη

Στήν Άθήνα ο Σαμπαλιώτης ήρθε τό 1971 για νά κάνει την πρώτη του άτομική έκθεση στό πειραματικό θέατρο της Ριάλδη τό 1974. Ακολούθησαν όμως έκθέσεις του στό Studio Hider της Ζυρίχης τό 1979 και στήν γκαλερί Zean Marc της Τουλούζης τό 1980. Η σπουδαιότερη όμως έκθεση του θά είναι άναμφισβήτητα αυτή πού θά γίνει τόν Ιούνιο του 81 στό Chauteau du Bosc, όπου προσκεκλημένος από τόν έγγονό του Toulouse Lautrec, έχει όλα τά φόντα νά έντυπωσιάσει τούς Γάλλους τεχνοκριτικούς, πράγμα πού θά βοηθήσει πολύ στήν καταξίωση του στό χώρο.

Οι «Τρωάδες» αποτελούν μιά ένότητα από 24 έργα, όπου κυριαρχεί έντονα, τό στοιχείο της άναχώρησης, του ταξιδιού, της συνάντησης ή της εγκατάλειψης. Τά σύμβολα του Σαμπαλιώτη, έχοντας ύποσεί την άφαίρεση του ζωγράφου κι' έχοντας περάσει από τήν προσωπική του διεργασία, χαρακτηρίζονται από ένα έντονο ελληνικό στοιχείο πού κλείνει μέσα του λυρισμό, απλότητα και δύναμη.

Κυρίαρχο τό μπλέ χρώμα. Λευκό φόντο και μπλέ παστέλ για όλα του τά έργα, έτσι πού τό μπλέ, άφαιρετικό κι' αυτό, όπως κι' οί γραμμές του, τονίζει τό ξεγύμνωμα του συναισθήματος, τήν ειλικρίνεια και τή καθαρότητα του θέματος του.

Η γυναικεία φιγούρα διακρίνεται παντού. Ίσως, γιατί όπως λέει ο ίδιος, μέσα στή σχέση του μέ τή γυναίκα, βρίσκεται τή συναισθηματική του ισορροπία, έμπνέεται.

Τά κορμιά ή τά πρόσωπα τών γυναικών του, έτσι όπως μπλέκονται μέ τ' άλλα σύμβολα του ζωγράφου, κλείνουν μέσα τους τίς μνήμες τών ταξιδιών του καθένα μας, από τίς πραγματικές ή φανταστικές μας μετακινήσεις.

Οι «Τρωάδες» δέν είναι παρά ή μετακίνησή μας μέσα στό χρόνο, ή τραγική μερικές φορές, ή ή μνήμη από τά ταξίδια μας από χώρα σέ χώρα κι' από άνθρωπο σέ άνθρωπο, δοσμένη μέ τό λυρισμό και τή ποίηση ενός Έλληνα καλλιτέχνη.